

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-200/21 - 1

Υπόθεση C-200/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

31 Μαρτίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunalul București (Ρουμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

25 Φεβρουαρίου 2021

Εκκαλούντες:

TU

SU

Εφεσίβλητες:

BRD Groupe Société Générale SA

Next Capital Solutions Limited

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

(παραλειπόμενα) Tribunalul București (πολυμελές πρωτοδικείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία), έκτο τμήμα (παραλειπόμενα)

(παραλειπόμενα) απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2021

Εκκαλούντες: TU και SU (παραλειπόμενα)

Εφεσίβλητες: NEXT CAPITAL SOLUTIONS LIMITED, εκπροσωπούμενη από την SC EOS KSI ROMANIA SRL, με έδρα το Βουκουρέστι, και BRD GROUPE SOCIETE GENERALE S.A., με έδρα το Βουκουρέστι (παραλειπόμενα)

Στην υπόθεση των εναγόντων TU και SU κατά των εναγομένων Next Capital Solutions Limited, εκπροσωπούμενης από την SC EOS KSI România SRL, και BRD Groupe Société Générale S.A., με αντικείμενο ανακοπή κατά της εκτέλεσης, κατόπιν έφεσης των εναγόντων κατά της αποφάσεως πολιτικού τμήματος (παραλειπόμενα) της 3ης Ιουλίου 2020, που εξέδωσε το Judecătoria Sectorului 1 (πρωτοδικείο του τομέα 1, Ρουμανία), το Tribunalul București (πολυμελές πρωτοδικείο Βουκουρεστίου), ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εξέδωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Φεβρουαρίου 2021, την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

– Αντιβαίνει στην οδηγία 93/13 ρύθμιση του εθνικού δικαίου, όπως αυτή των άρθρων 712 επ. του κεφαλαίου VI του κώδικα πολιτικής δικονομίας, η οποία τάσσει προθεσμία 15 ημερών εντός της οποίας ο οφειλέτης δύναται, στο πλαίσιο ανακοπής κατά της αναγκαστικής εκτελέσεως, να προβάλει τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας του εκτελεστού τίτλου, δεδομένου ότι η αγωγή περί αναγνώρισεως του καταχρηστικού χαρακτήρα ρητρών που περιλαμβάνονται στον εκτελεστό τίτλο δεν υπόκειται σε καμία προθεσμία, προβλέπεται δε στο πλαίσιο της εν λόγω αγωγής η δυνατότητα του οφειλέτη να ζητήσει την αναστολή της αναγκαστικής εκτελέσεως βάσει εκτελεστού τίτλου, κατά το άρθρο 638, παράγραφος 2, του κώδικα πολιτικής δικονομίας;

Σκεπτικό:

I. Πραγματικά περιστατικά:

- 1 Η BRD Groupe Société Générale S.A., ως πιστώτρια, και ο TU, ως δανειολήπτης, συνήψαν σύμβαση δανείου (παραλειπόμενα) στις 18 Οκτωβρίου 2007. Τον Ιούνιο 2009, η εναγομένη BRD S.A. συνήψε σύμβαση εκχώρησης απαίτησης, με την οποία εκχώρησε την απαίτησή της, η οποία απέρρεε από τη συναφθείσα με τον ενάγοντα σύμβαση, στην IFN Next Capital Finance S.A. εν συνεχεία, τον Αύγουστο 2009, η IFN Next Capital Finance S.A. εκχώρησε την απαίτηση στην εφεσίβλητη Next Capital Solutions Limited.
- 2 Προκειμένου να εκτελέσει τον εκτελεστό τίτλο τον οποίο συνιστά η σύμβαση δανείου (παραλειπόμενα), η εφεσίβλητη Next Capital Solutions Limited, μέσω του διαχειριστή των στοιχείων του ενεργητικού S.C. EOS K.S.I. România S.R.L., ανέθεσε στις 23 Φεβρουαρίου 2015, στο Biroul executorului judecătoresc (γραφείο δικαστικού επιμελητή, Ρουμανία) (παραλειπόμενα), την έναρξη της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης (παραλειπόμενα), σύμφωνα με την επιταγή προς εκτέλεση της 23ης Φεβρουαρίου 2015. [σελ. 2 του πρωτοτύπου]
- 3 Στις 24 Φεβρουαρίου 2015, ο δικαστικός επιμελητής εξέδωσε διαταγή πληρωμής, συνοδευόμενη από σύσταση ενεχύρου, με την οποία επέβαλε στον οφειλέτη,

εντός προθεσμίας μίας ημέρας από την παραλαβή ή τη ρίψη της διαταγής πληρωμής στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του, να συμμορφωθεί με τον εκτελεστό τίτλο τον οποίο συνιστά η συναφθείσα με την BRD σύμβαση δανείου (παραλειπούμενα), υπό την έννοια της υποχρέωσης καταβολής στον εκδοχέα δανειστή των ακόλουθων ποσών: 39 176,36 ρουμανικών λεί (RON), που αντιστοιχούσαν στην ανεξόφλητη απαίτηση, και 5 357,08 RON ως έξοδα εκτέλεσης. Την ίδια ημέρα, ο δικαστικός επιμελητής διέταξε επίσης την κατάσχεση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, σε ρουμανικά λεί και σε ξένο συνάλλαγμα, υφιστάμενων και μελλοντικών, τα οποία ο οφειλέτης TU είχε κατατεθειμένα σε λογαριασμούς που είχαν ανοιχθεί σε διάφορα τραπεζικά ιδρύματα, ενημερώνοντας συγχρόνως τον οφειλέτη.

- 4 Οι πράξεις εκτέλεσης (επιταγή προς εκτέλεση για την έναρξη της διαδικασίας εκτέλεσης της 24ης Φεβρουαρίου 2015, η διαταγή πληρωμής της 24ης Φεβρουαρίου 2015, έκθεση σχετικά με την εκκαθάριση των εξόδων εκτέλεσης, επιταγή προς αναγκαστική εκτέλεση, ο εκτελεστός τίτλος, η ανακοίνωση περί της κατάσχεσης της 24ης Φεβρουαρίου 2015 και η κατασχετήρια έκθεση) κοινοποιήθηκαν στον ανακόπτοντα στις 2 Μαρτίου 2015.
- 5 Εν συνεχεία, ο δικαστικός επιμελητής προέβη σε κατάσχεση εις χείρας τρίτου με κατασχετήρια έκθεση εις χείρας τρίτου της 6ης Μαρτίου 2015 για ποσοστό ίσο προς το 1/3 του καθαρού μηνιαίου εισοδήματος του οφειλέτη, το οποίο η Total Prest 2000 S.R.L., ως τρίτη εις χείρας της οποίας έγινε η κατάσχεση, όφειλε στον τελευταίο, ενώ εξέδωσε ταυτόχρονα τη σχετική πράξη επίδοσης, που κοινοποιήθηκε στην οικία του οφειλέτη, με ρίψη στο γραμματοκιβώτιο, στις 13 Μαρτίου 2015.
- 6 Στις 17 Μαρτίου 2015, ο ανακόπων πρωτοκόλλησε στο πρωτόκολλο του δικαστικού επιμελητή αίτηση με την οποία δήλωνε την πρόθεσή του να αμφισβητήσει την ανεξόφλητη απαίτηση που υπολογίστηκε από την EOS K.S.I. România, και στις 5 Αυγούστου 2015, ως οφειλέτης εις βάρος του οποίου έχει κινηθεί διαδικασία εκτέλεσης (παραλειπούμενα), ο ανακόπων ζήτησε να εγκριθεί δέσμευση προς καταβολή, για περίοδο 6 μηνών, μηνιαίου ποσού ύψους 500 RON, αρχής γενομένης από τον Σεπτέμβριο.
- 7 Στις 6 Δεκεμβρίου 2018, ο δικαστικός επιμελητής εξέδωσε διαταγή πληρωμής, συνοδευόμενη από σύσταση υποθήκης, η οποία διέτασσε τον οφειλέτη, εντός προθεσμίας 15 ημερών από την παραλαβή ή τη ρίψη της διαταγής πληρωμής στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του, να συμμορφωθεί με τον εκτελεστό τίτλο, καταβάλλοντας στον δανειστή τα ακόλουθα ποσά: 40 849,67 RON, που αντιστοιχούσαν στην ανεξόφλητη απαίτηση μετά τόκων μέχρι την ολοσχερή εξόφληση εκ μέρους του οφειλέτη και 5 437,08 RON ως έξοδα εκτέλεσης, επί ποινή αναγκαστικής εκτέλεσης επί του μεριδίου του ευρισκομένου στο Βουκουρέστι ακινήτου, ιδιοκτησίας του οφειλέτη (παραλειπούμενα).
- 8 Ο οφειλέτης άσκησε ανακοπή κατά της εκτέλεσης, προβάλλοντας παραγραφή του δικαιώματος αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία

του Judecătoria Sectorului 1 (πρωτοδικείου του τομέα 1) (παραλειπόμενα), το οποίο εξέδωσε την υπ' αριθ. 2090/2019 απόφαση πολιτικού τμήματος, η οποία κατέστη τελεσίδικη μετά την απόρριψη της έφεσης. Στην εν λόγω υπόθεση, κρίθηκε τελεσίδικα ότι η επίμαχη ανακοπή (στο πλαίσιο της οποίας προβλήθηκε η παραγραφή του δικαιώματος αναγκαστικής εκτέλεσης) ήταν εκπρόθεσμη.

- 9 Στις 17 Φεβρουαρίου 2020 ο οφειλέτης άσκησε ανακοπή κατά της εκτέλεσης, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Judecătoria Sectorului 1 (πρωτοδικείου του τομέα 1) (παραλειπόμενα), ζητώντας από το δικαστήριο, με την εκδοθησομένη απόφαση, να αναγνωρίσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτηρας σχετικά με την είσπραξη προμήθειας για το άνοιγμα φακέλου, της ρήτηρας σχετικά με την είσπραξη μηνιαίας προμήθειας για διαχείριση του δανείου, να ακυρώσει τις πράξεις της διαδικασίας εκτέλεσης (παραλειπόμενα) για την οποία έγινε σχετική εγγραφή στο πρωτόκολλο [του γραφείου δικαστικού επιμελητή], μετά τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα των επίμαχων ρητρών. Στους λόγους προς στήριξη του αιτήματός του, ο οφειλέτης υποστηρίζει ότι πρέπει να επιστραφούν τα παρανόμως κατασχεθέντα βάσει των ρητρών αυτών ποσά.

II. Αιτήματα και ισχυρισμοί των διαδίκων

- 10 Οι εφεσίβλητες, Next Capital Solutions LTD και BRD Groupe Société Generale S.A. προέβαλαν ένσταση εκπρόθεσμης άσκησης της ανακοπής κατά της εκτέλεσης, υποστηρίζοντας ότι η προθεσμία εντός της οποίας είναι δυνατό να προσβληθεί η αναγκαστική εκτέλεση, υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 715, παράγραφοι (1) και (2), του κώδικα πολιτικής δικονομίας, είχε αρχίσει στις 2 Μαρτίου 2015, όταν [σελ. 3 του πρωτοτύπου] κοινοποιήθηκαν στον ανακόπτοντα οι πρώτες πράξεις της εκτέλεσης. Επιπλέον, ο ανακόπτων έλαβε γνώση της αναγκαστικής εκτέλεσης ήδη από την ημερομηνία της πρώτης παρακράτησης ποσού, σύμφωνα με το σχετικό αποδεικτικό (παραλειπόμενα) της 8ης Απριλίου 2015 και σύμφωνα με την αίτηση και τη δέσμευση πληρωμής με ημερομηνία 5 Αυγούστου 2015 – ημερομηνία από την οποία άρχισε η προθεσμία προβολής των λόγων ανακοπής που προβλήθηκαν με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής. Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας κατά την οποία κοινοποιήθηκαν οι πρώτες πράξεις της εκτέλεσης (2 Μαρτίου 2015) και, κατά μείζονα λόγο, της πρώτης παρακράτησης ποσού (8 Απριλίου 2015) και της ημερομηνίας κατάθεσης της ανακοπής κατά της εκτέλεσης (28 Δεκεμβρίου 2018), 3 και πλέον έτη αφότου έλαβε γνώση ο ανακόπτων, ζητείται η απόρριψη της ανακοπής κατά της εκτέλεσης ως εκπροθέσμως ασκηθείσας.
- 11 Οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι η παρούσα ανακοπή ασκήθηκε σύμφωνα με την από Νοεμβρίου 2019 διάταξη του [Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης], στην υπόθεση C-75/19.

III. Πορεία της διαδικασίας:

- 12 Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή την ένσταση εκπρόθεσμης άσκησης και απέρριψε την ανακοπή κατά της εκτέλεσης ως εκπρόθεσμη, βάσει του άρθρου 71[5], παράγραφος 1, σημείο 3, του κώδικα πολιτικής δικονομίας, υπό το πρίσμα της από Νοεμβρίου 2019 διατάξεως του Δικαστηρίου, κρίνοντας ότι η εν λόγω διάταξη επιβάλλει την αναγνώριση της δυνατότητας του καταναλωτή να προβάλλει τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικών ρητρών, αλλά όχι την επ' αόριστον δυνατότητα άσκησης συναφούς αγωγής. Επ' αυτού, έκρινε τα ακόλουθα:

«Το Δικαστήριο, στην υπόθεση αυτή, δεν διατύπωσε κάποια καινοφανή κρίση, δεδομένου ότι ήταν ομοφώνως αποδεκτό ότι ο καταναλωτής δύναται οποτεδήποτε να προβάλλει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρητρών, σε οποιαδήποτε διαδικασία.

Επιπλέον, στην υπόθεση εκείνη, το [Δικαστήριο] περιορίστηκε στην απόφαση ότι ο καταναλωτής δεν δύναται να απολέσει το δικαίωμα προβολής του καταχρηστικού χαρακτήρα ρητρών στο πλαίσιο ανακοπής κατά της εκτέλεσης, μολονότι, μετά τον νόμο 310/2018, ο οποίος τροποποίησε τον κώδικα πολιτικής δικονομίας, έχει στη διάθεσή του εναλλακτικό ένδικο βοήθημα, ήτοι αγωγή του κοινού δικαίου, πράγμα το οποίο, εν πάση περιπτώσει, δεν αμφισβητήθηκε στο εσωτερικό δίκαιο.

Στο σύνολο της επιχειρηματολογίας του, στην οποία στηρίζεται η εν λόγω διάταξη, [το Δικαστήριο], έκρινε ως ουσιώδη την ανάγκη προβολής, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, στο πλαίσιο ανακοπής κατά της εκτέλεσης, του καταχρηστικού χαρακτήρα ρητρών, αλλά όχι την άσκηση ανακοπής κατά της εκτέλεσης ως μέσου άμυνας κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης οποτεδήποτε».

- 13 Το Tribunalul București (πολυμελές πρωτοδικείο Βουκουρεστίου) καλείται επί του παρόντος να αποφανθεί επί της έφεσης που άσκησαν οι εκκαλούντες κατά της πρωτόδικης απόφασης, με την οποία ζητούν την απόρριψη της ένστασης εκπρόθεσμης άσκησης και την παραδοχή της αγωγής.

IV. Νομικές βάσεις

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης:

- 14 Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές [ΕΕ 1993, L 95, σ. 29 (παραλειπόμενα), στο εξής: οδηγία 93/13/ΕΟΚ].

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου:

- 15 Νόμος 193 της 6ης Νοεμβρίου 2000, περί των καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών (Monitorul Oficial al României, τμήμα I, αριθ. 560, της 10ης Νοεμβρίου 2000), όπως

τροποποιήθηκε πρόσφατα το 2014 (στο εξής: νόμος 193/2000), ο οποίος προβλέπει απαγόρευση, για τους επαγγελματίες να συνομολογούν καταχρηστικές ρήτρες στις συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές, και ότι οι ρήτρες αυτές δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι των καταναλωτών, στα άρθρα 1 και 6 αντίστοιχα. Το άρθρο 14 αυτού του νόμου προβλέπει ότι οι καταναλωτές που έχουν υποστεί βλάβη από σύμβαση η οποία συνήφθη κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου έχουν δικαίωμα να προσφύγουν στη δικαιοσύνη σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού κώδικα και του κώδικα πολιτικής δικονομίας. **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

- 16 Νόμος 134 της 1ης Ιουλίου 2010, σχετικά με τον κώδικα πολιτικής δικονομίας (Monitorul Oficial al României, τμήμα I, αριθ. 247/2015, στο εξής: κώδικας πολιτικής δικονομίας), ο οποίος, με το άρθρο 712, παράγραφος 1, παρέχει στους ενδιαφερομένους ή στα πρόσωπα που θίγονται από την αναγκαστική εκτέλεση το δικαίωμα να ασκήσουν ανακοπή κατά της εκτέλεσης αυτής, κατά των διαταγών που εκδίδει ο δικαστικός επιμελητής και κατά κάθε πράξης εκτέλεσης. Η παράγραφος (2) του εν λόγω άρθρου προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης ανακοπής ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία είναι αναγκαίες διευκρινίσεις σχετικά με την έννοια, την έκταση ή την εκτέλεση του εκτελεστού τίτλου.
- 17 Το άρθρο 713 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, σχετικά με τις προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής κατά της εκτέλεσης, προβλέπει, στην παράγραφο (2), ότι, όταν αναγκαστική εκτέλεση πραγματοποιείται βάσει εκτελεστού τίτλου πλην δικαστικής αποφάσεως, ο οφειλέτης δύναται να προβάλει, κατά την άσκηση ανακοπής κατά της εκτέλεσης, και πραγματικούς ή νομικούς ισχυρισμούς που αφορούν την ουσία του δικαιώματος στο οποίο βασίζεται ο εκτελεστός τίτλος μόνον εφόσον ο νόμος δεν προβλέπει, όσον αφορά τον εν λόγω εκτελεστό τίτλο, ειδικό ένδικο βοήθημα για την ακύρωσή του. Κατά την παράγραφο (3) του εν λόγω άρθρου, ο ίδιος διάδικος δεν δύναται να ασκήσει νέα ανακοπή για λόγους που υφίσταντο κατά την ημερομηνία άσκησης της πρώτης.
- 18 Το άρθρο 715 του κώδικα αυτού, σχετικά με τις προθεσμίες, προβλέπει, στην παράγραφο (1), ότι η ανακοπή κατά της εκτέλεσης μπορεί να ασκηθεί εντός προθεσμίας 15 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ανακόπτων έλαβε γνώση της πράξης εκτέλεσης την οποία προσβάλλει ενώ, για τον καθού η εκτέλεση οφειλέτη, η προθεσμία υπολογίζεται από την ημερομηνία παραλαβής του τίτλου επί του οποίου έχει γίνει περιαφή του εκτελεστήριου τύπου ή της διαταγής πληρωμής ή από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε γνώση της πρώτης πράξης εκτέλεσης. Η παράγραφος (3) προβλέπει ότι η αμφισβήτηση σχετικά με τη διευκρίνηση της έννοιας, της έκτασης ή της εκτέλεσης του εκτελεστού τίτλου χωρεί οποτεδήποτε, εφόσον δεν έχει παραγραφεί το δικαίωμα αναγκαστικής εκτέλεσης.
- 19 Το άρθρο 720 του εν λόγω κώδικα, σχετικά με τα αποτελέσματα της αποφάσεως επί της ανακοπής, προβλέπει, στην παράγραφο (1), ότι, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η ανακοπή κατά της εκτέλεσης, το επιληφθέν δικαστήριο, λαμβανομένου

υπόψη του αντικειμένου της, αναλόγως της περίπτωσης, διορθώνει ή ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη εκτέλεσης, διατάσσει την ακύρωση ή την παύση της εκτέλεσης, ακυρώνει ή ερμηνεύει τον εκτελεστό τίτλο.

- 20 Το άρθρο 638, παράγραφος 2, προβλέπει ότι η αναστολή εκτέλεσης των εκτελεστών τίτλων, μεταξύ των οποίων οι συμβάσεις δανείου, είναι δυνατό να ζητηθεί και στο πλαίσιο αγωγής με αίτημα την ακύρωσή τους και, στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται οι ίδιοι δικονομικοί κανόνες με εκείνους που ισχύουν για την αίτηση αναστολής εκτέλεσης που ζητήθηκε στο πλαίσιο ανακοπής κατά της εκτέλεσης, ήτοι οι διατάξεις του άρθρου 719 του κώδικα.

V. Προδικαστικό ερώτημα

Νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως:

- 21 Άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής:

- 22 Στην υπό κρίση υπόθεση, τίθεται ζήτημα ερμηνείας της οδηγίας υπό το πρίσμα της ανάγκης διασφάλισης του δικαιώματος προβολής του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικών ρητρών που παρέχεται στον καταναλωτή, στο πλαίσιο ανακοπής κατά της εκτέλεσης, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της αναγκαστικής εκτέλεσης, ακόμη και αν δύναται επίσης συναφώς να ασκήσει αγωγή ζητώντας, με την αγωγή επί της ουσίας, την αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης. Το εν λόγω ζήτημα τίθεται, αφενός, δεδομένου ότι ο δικαστής της εκτέλεσης δύναται να αποφανθεί και επί του κύρους των πράξεων εκτέλεσης με την ίδια απόφαση, είναι δε ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να αποφανθεί επί των αποτελεσμάτων της ακυρότητας του εκτελεστού τίτλου επί της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Αφετέρου, το Δικαστήριο έχει κρίνει, με διάταξη της 6ης [σελ. 5 του πρωτοτύπου] Νοεμβρίου 2019, στην υπόθεση C-75/19, EU:C:2019:950, ότι η οδηγία 93/13/ΕΟΚ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο καταναλωτής που συνήψε σύμβαση δανείου με πιστωτικό ίδρυμα και κατά του οποίου το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα κίνησε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, δεν έχει δικαίωμα, μετά την παρέλευση δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση των πρώτων πράξεων της διαδικασίας αυτής, να προβάλει την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών προκειμένου να προσβάλλει την εν λόγω διαδικασία, σε περίπτωση κατά την οποία, ωστόσο, η άσκηση ένδικης αγωγής για τη διαπίστωση ύπαρξης καταχρηστικών ρητρών δεν υπόκειται σε καμία προθεσμία και δεν συνεπάγεται την αναστολή εκτέλεσης έως ότου επιλυθεί η διαφορά. Δεδομένου ότι η υπό κρίση υπόθεση είναι ανάλογη με αυτή της υπόθεσης C-75/19, εντούτοις διαφέρει ως προς τα ουσιώδη σημεία που ανέλυσε το Δικαστήριο, πρέπει να δοθεί ερμηνεία της οδηγίας και για την περίπτωση κατά την οποία η άσκηση ένδικης αγωγής συνεπάγεται την αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης.

- 23 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να αναζητήσει, εντός των ορίων της αρχής της νομιμότητας, τρόπο ερμηνείας των εθνικών ρυθμίσεων περί αναγκαστικής εκτέλεσης ο οποίος θα παρέχει τη δυνατότητα στον καταναλωτή, στο πλαίσιο της εθνικής έννομης τάξης, να ασκεί ανακοπή κατά της εκτέλεσης στηριζόμενη στον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικών ρητρών ακόμη και μετά την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 715 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.
- 24 Εφόσον ο εθνικός δικαστής δεν εντοπίσει έναν τέτοιο τρόπο ερμηνείας, επιβάλλεται να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν, όταν το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων που απορρέουν από οδηγία (στην υπό κρίση υπόθεση, η οδηγία 93/13) δεν μπορεί να διασφαλιστεί από το εθνικό δικονομικό δίκαιο, η ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο στην οδηγία επιβάλλει στο κράτος μέλος να μην εφαρμόσει δικονομικό κανόνα, όπως το άρθρο 715, το οποίο τάσσει την προθεσμία εντός της οποίας μπορεί να ασκηθεί ανακοπή κατά της εκτέλεσης.